

Η ΝΕΑ

ΖΩΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΟΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1906

ΑΡΙΘ. 24.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ο ΣΑΜΑΡΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΝ ὑπὸ Κ. Νικολάου	Σελ.	425
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΤΑΓΙΔΑ ὑπὸ Δ. Μοσχονά	»	429
Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ ὑπὸ Ἀθ.	»	431
ΑΓΧΙΑΔΟΣ (ποίημα) ὑπὸ Κ. Ν. Κωνσταντινίδου	»	433
Η ΠΑΝΑΓΙΑ ΜΕ ΤΑ ΚΕΡΑΣΙΑ (διήγημα) ὑπὸ Marcel Proust μετὰφρ. Τελημόου	»	434
ΝΕΑ ΖΩΗ - ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ	»	437
ΝΕΑ ΖΩΗ - ΕΠΙΣΤΗΜΑΙ	»	439
ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ — ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ	»	440
ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ	»	440

Τιμὴ ἐκάστου φύλλαδιον Γ. Δ. 3.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ:

Ἐν Αἰγύπτῳ:

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ:

Ἐτησία . . . . Γρ. Διατ. 30.

Ἐτησία . . . . Φρ. Χρ.

Ἐξάμηνος . . . . » » 20.

Ἐξάμηνος . . . . » » 5.

Διὰ πᾶν ἀφορῶν τὸν Σύλλογον ἢ τὸ Περιοδικόν, ἀπευθυντέον:

“Nea Zoï”

Rue Tewlick Pacha No 29, ALEXANDRIE (Egypte)

Τύποις - I. Κ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗ - Ἀλεξάνδρεια

ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΝΕΑ ΖΩΗ

ΕΙΚΟΣΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ

ΤΩΝ ΔΙΑΠΡΕΠΕΣΤΕΡΩΝ

ΕΝΤΑΥΘΑ ΚΑΙ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΟΓΙΩΝ

ΜΕ ΘΑΥΜΑΣΙΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΝ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1905 — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1906

ΕΤΟΣ Β'.

Τύποις Ι. Κ. ΛΑΓΟΥΔΑΚΗ - Ἀλεξάνδρεια.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΘ.		Κ. ΚΑΣΣΙΜΑΤΗ	
Ἡ δύναμις τῆς ἐπιστήμης	σελ. 431	Τὸ Ράδιον	σελ. 316
ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ ΒΩΚΟΥ		Περὶ προελεύσεως τῆς ζώσης ὕλης	» 356
Τὸ « Εἰκοσιένα »	» 416	STÉPHANE KERVAL	
M. B.		Ἀνθρωπίνῃ εὐσπλαγχνίᾳ καὶ θεῖα εὐσπλαγχνίᾳ (διήγημα) μετάφρ. Κ. Ν. Κ. »	421
Πρὸς τὴν ἀξιότιμον οἰκογένειαν τοῦ ἀει- μνήστου Κ. Μ. Σαλβάγου - Ἐπιστολὴ ἔξ οὐρανοῦ (ποίημα)	» 380	Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ	
ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ ΓΙΑΝΝΑΓΚΑ		Στὸν Ἀποστόλου (ποίημα)	» 231
Περὶ Ἀμφιδρομιῶν	» 331	Νεοελληνικὴ Φιλολογία - Βούλγαροι καὶ Μακεδόνες	» 236
Περὶ τῶν κατ' ἔθιμοτυπιάν μαστιγώσεων »	368 397	Τὸ Νανούρισμα (εἰκὼν)	» 279
Γ. Ι. ΓΑΥΠΤΗ		Τοῦ Πατέρα τὸ δάκρυ (διήγημα)	» 303
Ἄ Μαργαρίτης Εὐαγγελίδης καὶ ὁ Μικρασιατικὸς Σὺλλογος	» 310	ΚΕ'. Μαρτίου - Ἐνας τάφος (διήγημα) »	352
FRANÇOIS COPPÉE		Ἀνοιξιάτικη Ζωὴ (ποίημα) Edmond Rostand	» 386
Ἡ Ἠθικὴ ἀμαρτία (διήγημα) μετάφρ. Κ. Χ. Π.	» 282	Χρυσούλα (ποίημα)	» 396
MAXIME GORKI		Δημοτικὸν τραγοῦδι: Ρέδου: Ὁ Κω- σταντίνος ὁ Μικρὸς	» 412
Ἄ Διάβολος (διήγημα) μετάφρ. Κ. Χ. Π. »	370	Ἀγγέλος (ποίημα)	» 433
ΗΛΙΑ ΔΙΠ		Θ. ΛΑΡΔΗ	
Ἄ Λοσάβια ἢ ἡ Αἵρεσις τῶν Σαβαίων	» 232, 246, 261, 280, 393, 414	Περὶ Δίσκου	» 253
ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΟΙ		Π. ΜΑΝΤΑΔΑΚΗ	
Εἰς Εἰκόνα νηπίου (ποίημα)	» 304	Παιδικὸν Ἀνδραγάθημα	» 234
ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ		Γλωσσικὰ Φαινόμενα	» 264
Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλοσοφία ὡς πρόδρομος τοῦ Χριστιανισμοῦ	» 295	Περὶ Γενέσεως καὶ Σημασίας τῶν ἀγώνων »	361
ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ		ΣΤ. ΜΑΡΤΖΩΚΗ	
Περὶ ἐκκρηκτικῶν ὕλων	» 250	Ἡ Αὐγὴ (ποίημα)	» 328
		Γ. Θ. ΜΑΤΘΑΙΟΠΟΥΛΟΥ	
		Περὶ τῆς θεωρίας τῶν ἀτόμων καὶ ἠλεκτρονῶν	» 325 341
		Α. ΜΟΣΧΙΔΟΥ	
		Βυζαντιὰ Σημειώματα	» 301
		Παροικία Ἑνετῶν ἐν Λύμνῳ	» 374

Δ. ΜΟΣΧΟΝΑ		ΦΙΛΟΜΟΥΣΟΥ	
Ἄ Γνωστοὶ ἥρωες (διήγημα)	σελ. 345	Ἄ Gerhart Hauptmann καὶ τὸ ἔργον του	σελ. 335
Ἄ Πρὸς τὴν Καταιγίδα	» 429	Henrik Ἰψεν	» 400
Κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ		CAMILLE FLAMMARION	
Ἄ Σαμάρας καὶ τὸ τελευταῖόν του ἔργον »	425	Ἡ ἐκρηξίς τοῦ Βεζουβίου μετάφρ. Εὐσταθίου	» 404
Π.		Γ. Ν. ΧΑΤΖΗΔΑΚΗ	
Τὸ Ἐαφρικὸ (ποίημα)	» 297	Περὶ τῆς ἐνεστώσης μεθόδου ἐν ταῖς γλωσσικαῖς ἐρεῦναις	» 298 328
Ρ. Π.		ΟΡΕΣΤΟΥ ΧΡΗΣΤΙΔΟΥ	
Ἄ Ἀθηναϊκὴ Ἠχώ: Ἥλιος - Σελήνη	» 417	Ἡ Carte Postale καὶ τὰ ὠφελήματά της »	289
Κ. Ι. ΠΑΓΩΝΗ		ΔΙΑΦΟΡΑ	
Χρονογραφικὰ ἐκ τῆς Παλ. Διαθήκης »	257 273	Ἄντι προλόγου	» 225
Ἡ Πρώτη τοῦ ἔτους παρὰ τοῖς ἀρ- χαιοτέροις καὶ παρ' ἡμῖν	» 306	Ἄ Ἀθλητικὴ Ζωὴ	» 240, 360
Κ. Θ. ΠΑΓΩΝΗ		Ἄ Πρὸς τοὺς ἥρωας τῆς συγχρόνου Ἑλλάδος	» 312
Ἡ Γῆ ὑπὸ φυσικὴν καὶ γεωλογικὴν ἐξεταζομένη ἐποψίν	» 287	Ἄ Γράμματα καὶ Τέχναι	» 237, 254, 270, 290, 319, 338, 358, 388, 407, 422, 437
Ἡ Ρώμη καὶ αἱ ἐρωτάσιμοι ἐπιστολαὶ Ἡ Ἐαρινὴ ἰσημερία διὰ μέσου τῶν αἰώνων	» 312 » 348	Ἄ Ἑθνικὴ Ζωὴ	» 408, 424, 440
Αἱ περὶ ἠφαιστειότητος ἰδέαι τῶν ἀρ- χαίων Ἑλλήνων	» 364	Ἄ Ἐντυπώσεις Ἑλληνίδος περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Ὀλυμπίων »	385
Κ. Α. ΠΑΠΑΖΗ		Ἄ Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1906	» 293
Ἄ Σωκράτης καὶ ὁ Χριστὸς	» 353, 402, 418	Ἄ Ἐπιστήμαι	» 239, 255, 271, 292, 321, 340, 359, 387, 408, 423, 439
Βιβλιοκρισία - Εὐριπίδου Μήδεια καὶ Ἄ Ἰππόλυτος	» 382	Ἄ Ὁ Καθηγητὴς Ἱατρὸς κ. Σ. Καρτούλης »	311
MARCEL PRÉVOST		Ἄ Μέρος Χρονολογικῶν	» 322
Ρηγίνα (διήγημα) μετάφρ. Κ. Χ. Π. »	248	Ἄ Νεκρολογία - Κωνσταντ. Σταματόπουλος »	440
Ἡ Παναγία μετὰ τὰ κεράσια (διήγημα) μετάφρ. Τελμησσοῦ	» 434	Ἄ Νεκρολογία - Πέτρος Curie	» 406
F. L. RETTORE		Ἄ Ποικίλα	» 256
Ἄ Ἱταλικὴ Φιλολογία	σελ. 226, 241, 267, 409	ΕΙΚΟΝΕΣ	

Ἄ Ἰωάννης Ἀποστόλου	» 231
Ἄ Ἱατρὸς κ. Σ. Καρτούλης	» 311
Ἄ Τὸ Στάδιον	» 369
Ἄ Ἡ Κατάθεσις τοῦ θεμελίου λίθου τῆς Σαλθαγείου Ἐπαγγελματικῆς Σχολῆς	» 372

Η ΝΕΑ

ΖΩΗ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ

ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ

ΕΤΟΣ Β'

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1906

ΑΡΙΘ 24.

Ο ΣΑΜΑΡΑΣ

ΚΑΙ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΝ

ΕΝ πιστεύω νὰ ὑπάρχη Ἑλλην εὐαίσθητος, Ἑλλην παρακολουθῶν τὴν σύγχρονόν μας καλλιτεχνικὴν ἔκφρασιν ὅστις νὰ μὴν ἔδειξε φιλόστοργον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν μουσικὴν τοῦ μοναδικοῦ μας λυρικοῦ συνθέτου.

Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο, τῶν μὲν ὀλίγων εἶναι, ὅπως καὶ τῶν πολλῶν θὰ ἦτο, εἰς ὀφειλόμενος φόρος, μίᾳ εὐληπτος καὶ λογικὴ λατρεία πρὸς τὸν σύγχρονον Ὀρφέα τῆς γαλανοστεφεῦς τῶν Φαιάκων νήσου

εἰς τὴν ἐποχὴν μιᾶς ἀναγεννήσεώς μας, εἰς τὴν ἐποχὴν μιᾶς ἐθνικῆς μας καθόλου ζυμώσεως, ἐν ἣ τῶσαι καλαὶ θελήσεις ἀγωνιζόμεναι τὸν καλὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ἠττώνται καὶ πίπτουσι πρὸ τοῦ ν' ἀναγνωρισθῶσι καὶ στεφανωθῶσι ὑπὸ τοῦ ποδητοῦ ἀποτελέσματος, ὅπου τῶσαι εὐγενεῖς φιλοδοξίαι αὐτοκτονοῦσι καὶ τῶσαι ὠραῖαι ἰδέαι ἀνατέλλουσαι μετὰ τὴν φωτοδόλον ἐκείνην λάμψιν μιᾶς νέας δημιουργίας ὠχρῶσι, σβύνουσι, καὶ ἐξαλείφονται ὑπὲρ τὰ ὑποστρώματα παχείας καὶ ἐπιμόνου ὀμίχλης.

Πράγματι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι μετέχει κάπως ἢ σημερινῇ τοῦ ἔθνους μας διεξέλιξις τοῦ νόμου τῆς

κοσμογονίας ὅπως ἀναμφισβήτητον εἶναι ὅτι πάντα τὰ στοιχεῖα τὰ δρῶντα ἐν αὐτῇ ὑπόκεινται εἰς τὸν ἀνηλεῆ νόμον τῶν μεταπτώσεων τὸν πηγάζοντα ἀπὸ δύο γιγαντιαίας ἀντιθέσεις.

Ἐκ τοῦ σκότους! . . . πρὸς τὸ φῶς! . . .

Ὅντως ἔθνος κατ' ἐξοχὴν εὐαίσθητον βαρυδύμως ἀνεχθὲν ἐπὶ τοσοῦτους αἰῶνας ἀκατανόμαστον δουλείαν, ἐπηρεασθὲν ἀπὸ μίαν ἀπόλυτον βαρβαρότητα, ἔθνος ἀνακύπτον ὠραῖαν τινὰ χαραυγὴν ἐκ τοῦ μακροῦ ἀκουσίως ληθάργου με βεβαρυμένους ἀκόμη τοὺς ὀφθαλμοὺς ζητεῖ καὶ θέλει με ἐπιμονὴν συνιστῶσαν τὴν εὐγενῆ του καταγωγὴν νὰ ἀτενίσῃ τὸ ἀπλετον φῶς, ἀλλ' ἐκπλήσεται καὶ θαμνώνεται ὑπὸ τοῦ ἑτεροφώτου μὲν ἀλλ' ὄντως μεγαλοπρεποῦς ἡλίου τοῦ συγχρόνου εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ.

Θὰ ἦτο ἀναγκαῖα ἢ ἀναπαράστασις τοιαύτης μεταωρολογικῆς τινος εἰκόνας πρὸς ἀνάλυσιν, κατὰστρωσιν καὶ πλήρη ἐπίγνωσιν τῶν ἀπαραιτήτων συμπερασμάτων μιᾶς τοιαύτης ἐθνικῆς μας ἀφυπνήσεως.

Ἐντὸς τοιοῦτου περιβάλλοντος διεξελισσόμεθα καὶ ἀγωνιζόμεθα αὐτόφωτοι καὶ ἑτερόφωτοι πρὸς ἐπίστροφωσιν λεῖου ἐθνικοῦ ἐπιπέδου μετὰ τὴν ἀνώμαλον καὶ σχετικὴν ἐκείνην εὐθύνην καὶ ἀγωνίαν ἀναλόγως τῆς ὑφῆς τοῦ προορισμοῦ ἐνὸς ἐκάστου ἀπὸ τοῦ ἐργάτου καὶ γεωργοῦ μέχρι τοῦ ἐπιστήμονος! ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου καὶ βιομηχάνου μέχρι τοῦ καλλιτέχνου! . . .

Μέχρι τοῦ καλλιτέχνου! ! ! . . . οἶμοι ποῦ ἐπέπρωτο νὰ καταλήξω μετὰ τοσαύτην δολιχοδρομίαν.

Μέχρι τοῦ καλλιτέχνου! ! ἀλλὰ τί ἄλλο εἶναι ὁ Σαμαράς μας ἀφοῦ περὶ αὐτοῦ μὲν ἔδει πρόκειται ἢ τέλειος καλλιτέχνης «pure sang» ἐνωρὶς ἀποχαιρετήσας ἀόριστον γενεθλίαν θαλαπωρὴν καὶ ἀποπτὰς με πτερὰ νεοσσοῦ ἀετιδέως ἐκεῖ ἐνθα ἢ ἡμετέρα θεῖα Τέχνην καὶ αἰωνία Μούσα πρὸ τοσοῦτων αἰῶνων, φιλοξ-

ἀπὸ τῶν ἄλλων ζώων! Τὸ ζῆλον ὑπακούει ὀρμητικῶς εἰς τὰς δεδομένας σχέσεις τῶν πραγμάτων καὶ ἐνεργεῖ αὐτομάτως· μόνος δὲ ὁ ἄνθρωπος διανοεῖται ἂν εἶνε ἱκανὸς νὰ μεταβάλῃ τὰ πράγματα ἄλλως πῶς ἢ ὡς ἔχουσιν ἢ ὡς παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν προγενεστέρων γενεῶν. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ ἐπιστήμη ἐξετάζει πράγματα ὡς τὴν ὑπόστασιν δὲν κατώρθωσεν ὁ ἄνθρωπος νὰ μεταβάλῃ· οὐχ ἦν τὸν ἀρῶμεθα μεγάλας ὠφελείας, καθ' ὅσον ἐξετάζοντες καὶ ἐρευνῶντες ἀνευρίσκομεν τὰς αἰτίας καὶ τοὺς νόμους τῶν ὄντων τῆς φύσεως. Εἰς τὴν φερόν, φερ' εἰπεῖν, τοῦ ἡλίου καὶ τῶν ἀστέρων ὁ ἄνθρωπος οὐδέποτε θὰ ἀσκήσῃ κρατοῦσαν δύναμιν, διὰ καὶ θὰ ἤρχετο τις εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ κηρύξῃ τὴν ἀστρονομίαν ὡς τὴν ἀχρηστοτάτην ὄλων τῶν ἐπιστημῶν. Ἄλλ' ὅμως ἡ ἀστρονομία δὲν παρέσχε μόνον εἰς ἡμᾶς ἀκριβῆς μέτρον τύπου καὶ χρόνου ἐπὶ τῆς γῆς, ἀλλὰ καὶ ἐδίδαξεν ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ συμβῇ τι ὅπως ἀντιθέτως ἢ ὅπως παρίσταται εἰς τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν συμβαίνει· ὅτι δηλ. δὲν στρέφεται ὁ ἥλιος περὶ τὴν γῆν, ἀλλ' ἡ γῆ περὶ τὸν ἥλιον. Βεβαίως ἡ διδασκαλία αὕτη δὲν ἐγένετο πρόξενος ἀμέσου τινὸς πρακτικῆς ὠφελείας, διότι καὶ σήμερον ἐτι λέγομεν ὡς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ὅτι ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καὶ δύει· οὐχ ἦν τὸν ὅμως ἡ ἐρευνα τῆς κινήσεως τῶν οὐρανίων σωμάτων συντέλεσεν ὅχι ὀλίγον εἰς τὴν ἀκρίβειαν τῶν νόμων τῆς κινήσεως τῶν ἐπιγείων, ἐξ οὗ καὶ διεμορφώθη ἡ μηχανικὴ τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων. Σιδηροδρόμους θὰ ἠδύνατο νὰ στρώσῃ καὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνας καὶ Ῥωμαῖοι, διότι ἠτύχουν πάντων τῶν πρὸς τοῦτο ἀναγκαίων, σιδήρου δηλ. ὕδατος καὶ καυσίμου ὕλης· καίτοι δὲ ἡ μεταποίησις τοῦ ὕδατος διὰ τοῦ πυρὸς εἰς ἀτμὸν εἶνε παλαιὰ ἐφεύρεσις, οὐδεὶς ὅμως τῶν ἀρχαίων ἐσκέφθη νὰ μεταχειρισθῇ τὸν ἀτμὸν πρὸς ἄρσιν μεγάλων βαρῶν καὶ πρὸς κινήσιν μηχανῶν. Ἄλλ' ἡ ἐπιστήμη κατώρθωσεν ἐπὶ τέλος νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ πίεσις τοῦ ἀέρος τοῦ περιβάλλοντος τὴν σφαίραν τῆς γῆς, εἶνε ἱκανὴ νὰ ἀρῇ ἐπὶ ἕν σχεδὸν μέτρον στήλην ὑδραργύρου, εἰ καὶ ὁ ὑδράργυρος εἶνε 1518 φορὰς βαρύτερος τοῦ ἀέρος.

Πολλάκις αἱ θεμελιώδεις ἐπιστημονικαὶ γνώσεις παρίστανται κατ' ἀρχὰς ὡς ἀσκοποὶ καὶ ὅπως ἐπουσιώδεις· βαθμηδὸν ὅμως παράγονται ἐξ αὐτῶν θαυμασία ἀληθῶς φαινόμενα. Αἱ ἀρχαὶ τοιούτων ἀνακαλύψεων φαίνονται πολλάκις ἐκ πρώτης ὄψεως τόσον μικροῦ λόγου ἄξια, ὥστε νὰ ἀπορῇ τις ἀναλογιζόμενος πῶς ἦτο δυνατόν πρακτικοὶ ἄνθρωποι νὰ δαπανήσῃ χρόνον καὶ χρήματα χάριν πράγματος τόσον μηδαμίου φαινομένου. Πάντες θαυμάζουσι σήμερον τὸν ἡλεκτρικὸν φωτισμὸν τὸν μεταβάλλοντα τὴν νύκτα εἰς ἡμέραν διαυγῆ τὸν ἡλεκτρικὸν τηλεγράφον καὶ τῶν ἄλλων θαυμασιῶν ἀνακαλύψεων· ἀλλ' ὅμως τὰ ἀγαθὰ ταῦτα ἔλκουσι τὴν γένεσιν ἐξ ἀφανοῦς ὅπως ἀρχῆς, ἐκ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ Γαλβανισμοῦ. Πρὸ ἑκατὸν καὶ πλέον ἐτῶν ὁ ἐν Βονωνίᾳ φυσιολόγος Γαλβάνης παρετήρησεν ὅτι ἀποτετημένα σκέλη βατράχων, αἰτινα ἐπὶ νηστησίμων ἡμερῶν ἐκομίζοντο εἰς τὴν ἀγορὰν

ἤσπαιρον μέλις ἐφαίνοντο ὑπὸ διαφόρων μετάλλων ὁ Ἰταλὸς φυσιολόγος ἐρευνήσας ἀμέσως τὴν αἰτίαν τοῦ φαινομένου, ἀνεκάλυψεν εἰδὸς τι ἡλεκτρισμοῦ. Ἡ ἐπιστημονικὴ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ τούτου μελέτη ἤγαγε σὺν τῷ χρόνῳ εἰς ἐπινοήσιν τοῦ τηλεγράφου, τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων μηχανημάτων, αἰτινα πάντα τῶν τῶν καὶ τῶν μεγάλων παρέσχον καὶ παρέχουσιν εἰς τὴν ἀνθρωπότητα ὑπηρεσίας. Ἄν ὁ Γαλβάνης ἐξῆται χρήματα πρὸς ἐκτέλεσιν πειραμάτων ἐπὶ τῶν βατράχειων μηρῶν, θὰ ἐγένετο τότε καταγέλαστος, διότι οὐδεὶς πρακτικὸς ἄνθρωπος ἐκ τῶν συγχρόνων του θὰ εἶδε καὶ ἔστω ἕνα ὄσολον χάριν τοιοῦτου σκοποῦ· πράγματι, ἐδέησε νὰ παρέλθῃ εἰς ὅλος αἰὼν μέχρις οὗ ὁ Γαλβανισμὸς βαθμηδὸν θριαμβεύσῃ πρακτικῶς.

Πάν ὅ,τι ὁ καθ' ἡμέραν πρακτικὸς τῶν ἀνθρώπων βίος ὀφείλει εἰς τὴν ἐπιστήμην, δὲν εἶνε ἐξ ἴσου ὁρατὸν ὡς ἐν τῷ Γαλβανισμῷ, διαπιστοῦται ὅμως διὰ μυρίων παραδειγμάτων ὅχι μόνον ἐκ τῶν φυσικῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν φιλοσοφικῶν ἐπιστημῶν. . . . Δικαιοῦμαι ἐπὶ τέλος νὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι οὐδεμία δαπάνη ὑπὲρ κοινωνικοῦ σκοποῦ ἀποβαίνει γονιμώτερα τῆς καταβαλλομένης ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς ἐπιστημονικῆς ἐρευνῆς, ἔστω καὶ ἐὰν οἱ ἐντεῦθεν παραγόμενοι καρποὶ συγκομίζονται μετὰ πάροδον ἐνδὸς ἢ καὶ περισσοτέρων αἰώνων. Ἐξ ἀνάγκης καὶ αἱ ἐπιστήμαι περιπίπτουσιν εἰς σφάλματα, τρέπονται δὲ ἐνίοτε σκολιὰν ὁδὸν· ἀλλὰ πρὸς δικαιολογίαν ἡμῶν πρέπει νὰ ἔχωμεν τὸ ἀρχαῖον ἀπόφθεγμα «σφ α λ λ ὀ μ ε ν οἰ δι δ α σ κ ὀ μ ε θ α». Ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ἀρχαία αὕτη παροιμία φαίνεται παραλογισμὸς· διότι ἐὰν διὰ μόνων τῶν σφαλμάτων, ἐπιτυχάνωμεν τοῦ σκοποῦ, συνετώτατος τῶν ἀνθρώπων θὰ ἦτο τότε ὁ ὑπὲρ πάντας τοὺς ἄλλους σφαλόμενος. Ἀλλὰ τὸ ἀνωτέρω παλαιὸν ἀπόφθεγμα τοῦτο θέλει κυρίως νὰ εἴπῃ ὅτι ὁ ἀναζητῶν εὐσυνειδήτως τὴν ἀλήθειαν, εὐρίσκει ἐπὶ τέλος αὐτὴν παρὰ πάντα τὰ καθ' ὁδὸν κωλύματα καὶ τὰς ἀποπλανήσεις. Ἡ ἐπιστήμη οὐδέποτε δύναται νὰ ἀποβῇ βλαβερὰ, εἶνε δὲ ἀπέραντος καὶ ἀτελεύτητος ὡς τὸ σῦμπαν. Ἄμα ἀνακαλυφθῇ τι ἀγνωστον, καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἴσταται πάλιν ἄλλο ἀγνωστον, οὕτω δὲ χωροῦμεν ἐπὶ τὰ πρόσω διαρκῶς. Θὰ στρεφώμεθα πάντοτε εἰς τὸ πρῶτον τῆς σωκρατικῆς σοφίας ἄρθρον «ἐν οἶ δ α ὅτι οὐδ' ἐν οἶ δ α». Οὐδέποτε θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἐρευνήσωμεν καὶ νὰ ἐρμηνεύσωμεν τὰς τελευταίας αἰτίας τῶν ὄντων καὶ τῆς ἐπιγείου ἡμῶν ὑπάρξεως· τούτου ἕνεκα μόνος ὁ ἄνθρωπος ἐν τῷ κόσμῳ ἔχει ἀνάγκην νὰ πιστεύῃ εἰς ἀόρατον τι, εἰς ὑψηλότερόν τι ὄν, εἰς τὸ θεῖον.

ΑΘ.

ΑΡΧΙΛΑΧΟΣ

I

Δὲν εἶσαι τοῦ Βουλγάρου, νόθο γέννημα,
Δὲν εἶσαι σὺ τοῦ Κρούμου θυγατέρα,
Μὰ ἔχεις, δοξασμένη θρακοπούλα μας,
Τὴν ὡμορφὴν Ἑλλάδα γιὰ μητέρα.

Κι' ἂν σ' ἔρριξαν ἀπάνθρωπα οἱ Ἀσπ. λαχοὶ
Σὲ χέρια μισητὰ, κατηραμένα,
Ἐσὸ τὰ ἱερώτερα αἰσθήματα,
Κρατοῦσε σὴν καρδιά σου φυλαγμένα.

Ἐφύλαγε χρυσῆ, ἀγνή καὶ ἄσπιλη
Τοῦ γένους τὴ ψυχή ποῦ δὲν πεθαίνει
Κι' ἂν κάποτε κοιμᾶται μες τὴ σιάχη της,
Εὐθὺς ἔναε παλμός τὴν ἀνασταίνει.

— Δὲν γίνομαι Βουλγάρη, τερατόμορφοι,
Ἐβρόντια ἢ ἀτρόμητη φωνή σου,
Μὰ κεῖ ποῦ σ' εὐλογοῦσεν ὁ Δεσπότης μας,
Ἐξώσατε ἡ φλόγες τὸ κορμί σου.

Παρθένες, τραγουδήσατε ὀλόχαρες
Τὴ Νύφη τοῦ Εὐξείνου τὴν ὠραία·
Ἡ ὄλη της ἐχάθη μὰ ἐγέννησε
Τὸ ἄσπορδο τὸ μῖσος, τὴν Ἰδέα!

II

Λεβέντες τοῦ βουνοῦ, ποῦ ἀναστήσατε
Τὴ Δόξα τοῦ μεγάλου μας ἀγῶνος,
«Κτυπᾶτε Πολεμάρχου» σᾶς φωνάζουνε
Τῶν σκλάβων τὸ μαρτύριο κι' ὁ πόνο.

Κ. Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι τοῦτο δυνατόν.

Καὶ θὰ ἴπο ὁμολογουμένως εὐχάριστον ἔαν ἡδυνάμεθα νὰ φωτίσωμεν τὰς οἰκίας μας δι' ἡλεκτρισμοῦ τὸν ὅποιον θὰ εἶχομεν ὑποκλέψῃ ἀπὸ τὸν κεραικόν.

* *

Ἡ καταστροφὴ τοῦ Βαλπαραιζόν. — Σημαντικαὶ ἀλλεπαλλήλοι καταστροφαὶ ἐσημειώθησαν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος.

Πρὸ τινῶν μινῶν ὁ Ἅγιος Φραγκίσκος, ὁ μαργαρίτης τοῦ Εἰθονικοῦ, τὸν ὅποιον εἰς σεισμός ἐξεμυδένισε. Σήμερον τὸ Βαλπαραιζόν, ὁ μέγας λιμὴν τῆς Χιλῆς, ἡ δρῶσα καὶ ἀκμάζουσα πόλις, καὶ πλείστα ἄλλα πόλεις ἐκτιθέμεναι ὡς αὐτὴ εἰς τοὺς πρόποδας τῆς σειρᾶς τῶν Ἄνδρων, αἰτνεκ ὑπενθυμίζουσι τὰς τρομερὰς ἡμέρας τῆς Ἡρακλείας καὶ τῆς Πομπηίας.

Ἡ κοιλία τοῦ Παραδείσου δὲν ὑπάρχει πλέον, ἢ μᾶλλον εἶναι μεταβεβλημένη εἰς σωρὸν ἐρειπίων ὅπου ἢ πυρκαϊὰ καὶ ὄλαι αἱ μάλιστα εἶχον κάμην μεγάλην θραῦσιν. Καθὼς ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, αἱ ὄραι αἰτνεκ προσηγήθησαν τοῦ σεισμοῦ ἥσαν κατ' ἐξοχὴν γλυκείαι. Τὰ θέατρα καὶ τὰ ψυχαγωγικὰ κεντρα εἶχον μόλις ἀνοίξῃ, ὅποτε μία πρώτη σεισμικὴ δόνησις ἐγένετο ἐπαισθητὴ, ἀνατρέπουσα τὰς οἰκίας καὶ ἐνσπείρουσα πανταχοῦ ἀπερίγραπτον πανικόν.

Καθ' ὄν χρόνον τὸ πλῆθος ἐξώρμα πρὸς τὰ πέριξ ὑψώματα, δευτέρα δόνησις καὶ κατόπιν τρίτη ἐπέφερον τὴν τελείαν καταστροφὴν τῆς δυστυχούς πόλεως.

Ἀποτόμως ἐπίσης ὡς ἐν Ἁγίῳ Φραγκίσκῳ, προστέθη καὶ ἡ μαστίξ τῆς πυρκαϊᾶς. Ἐν διαστήματι ὀλίγων λεπτῶν ἡ πλατεία Ὀρδεν καὶ ἅπανα ἢ συνοικία τῶν ἀπόρων ἐφλέγοντο. Καὶ αὐτὴ ἡ θάλασσα συνετέλεσεν εἰς τὴν καταστροφὴν τὰ κύματα ἐθραύοντο, ὡς ἐν καταγίδι, ἐπὶ τῶν χαμηλῶν συνοικιῶν ἔνθα ἐπροξένθησαν ἀνυπολογίστους καταστροφὰς.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἡ «Νέα Ζωή» βρέχει με θερμὸν δάκρυ τὸν πρόωρον τάφον τοῦ ἀγαπητοῦ τῆς συνεργάτου Κωνσταντίνου Σταματοπούλου, τοῦ γνωστοῦ Μακεδόνα λογιῶν καὶ ποιητοῦ, ὅστις τοσάκις ἐκόσμησε τὰς σελίδας τῆς διὰ τῶν προϊόντων τῆς περιπαθούς Μούσης του. Ὁ Σταματοπούλος ἴπο ἀνήρ σπανίας μορφώσεως, εἶχε δὲ συμπληρώσῃ τὰς σπουδὰς του ἐν Βερολίνῳ. Ἀπέθανεν ἐν Θεσσαλονίκῃ νεώτατος, μόλις 36 ἐτῶν, ὑπῆρξε δὲ ἐκ τῶν ὀλίγων ἀκραιφνῶν πατριωτῶν οἱ ὅποιοι ὄλων τὴν ζῶην τῶν ἀφιερώνουν ὑπὲρ τῆς Ἰδέας. Δυστυχῶς ὁ θάνατος δὲν ἀφήκεν αὐτὸν νὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενους ὄλους τοὺς εὐγενεῖς πόθους του. . .

ΕΘΝΙΚΗ ΖΩΗ

Ο ΚΑΠΕΤΑΝ ΓΑΡΕΦΗΣ

Ἐνας νέος γίγας τῆς ἐθνικῆς μας ἀμύνης, ἕνα ἀτρόμητο Ἑλληνικὸ παλληκάρι, ὁ Καπετὰν Κώστας Γαρέφης τοῦ ὀποῦ τοῦ ὄνομα ἀντιλαλοῦν τὰ Μακεδονικὰ βουνά, ζευρεν εἰς τὴν τιμημένην γῆν τῆς αἰμοδαφούς χώρας τὸν ἐνδοξότερον τῶν θανάτων, ἀφοῦ ἐδάρωσε τόσα ἀνθρωπόμορφα τέ-

ρατα τῆς Σόφιας καὶ ἐξεδικήθη τόσον ἀθῶον Ἑλληνικὸν αἷμα.

Ὁ ἦρωας τῶν Βοδενῶν ἐγεννήθη ἐν Μπλάεις τοῦ Πηλίου. Ὁ πάππος του διεκρίθη ὡς ὀπλαρχηγὸς σώματος γενναίων Σουλιωτῶν εἰς διαφόρους μάχας, ὁ πατὴρ του εἰς τὰς Θεσσαλικὰς ἐπαναστάσεις τοῦ 1854 καὶ 1878, ὁ δὲ λεοντόκαρδος Κώστας ἐπολέμησε γενναίως καὶ τὸ 1878 καὶ τὸ 1897, ἀναδειχθεὶς ἦρωας κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βελεστίνου. Ὡς ψυχογιὸς τοῦ Καπετὰν Ἀκρίτα καθ' ὄλον τὸ 1905 ἐπετέλεσεν ἀπαράμιλλα θαύματα ἀνδρείας, ἀνεδείχθη δὲ μετ' ὀλίγον ὀπλαρχηγὸς ἰδίου σώματος. Τελευταίως συνεπλάκη πρὸς τρεῖς πολυαριθμοὺς Βουλγαρικὰς συμμορίας παρὰ τὸ χωρίον τῆς ἐπαρχίας Βοδενῶν Μπόγδανον τὰς ὁποίας ἐξεμυδένισε φονεύσας ἰδία χεῖρι δύο ἀρχηγούς τῶν δολοφόνων. Δυστυχῶς ὁμως ἡ ἐνδοξία αὐτῆ μάχην τοῦ ἐστοίχισε τὴν ζῶην.

ΤΑ ΝΕΑ ΑΝΤΙΤΟΡΠΙΛΙΚΑ

Ἡ Ἑλλ. Κυβέρνησις παρήγγειλεν εἰς τὰ ναυπηγεῖα Γιάρρο δύο νέα ἀντιτορπιλλικά, τὰ ὅποια εἶναι 70ν καὶ 80ν κατὰ σειρὰν παραγγελίας, τῆς αὐτῆς χωρητικότητος καὶ ταχύτητος με τὴν ναυπηγηθεῖσαν ἐν τοῖς αὐτοῖς νεωρεῖοις «Θυέλλαν».

Ο ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Συνέστη ἐν τῇ πόλει μας ὑπὸ αἰσίους οἰωνούς καὶ χρηστὰς ἐλπίδας, με Πρόεδρον τὸν θερμὸν πατριωτὴν κ. Γεώργιον Ζερβουδάκην, Πανελληνίος ἐν Αἰγύπτῳ Σύνδεσμος σκοπῶν τὴν τακτικὴν κατὰ μίνα εἰσφορὰν ὄλων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλλήνων ὑπὲρ τοῦ ταμεῖου τῆς Ἑθνικῆς Ἀμύνης. Δὲν ἔχουν ἀνάγκην ἐξάρσεων καὶ ἐπαίνων τοιαῦται εὐγενεῖς πράξεις καὶ δὲν ἔχει ἀνάγκην παροτρύνσεων ὁ ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνισμὸς, τοῦ ὀποῖου τοσάκις ἐξεδολοῦθη ἀθρόμηντος ἢ ἀκραίφνης φιλοπατρία, ὅπως συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τοῦ ἔθνους του.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΑΤ. ΡΩΜΥΛΙΑΣ

Οἱ ἐν Ἀλεξανδροῖα Ἑλληνικοὶ Σύλλογοι, ὁ φιλολογικὸς «Νέα Ζωή» — εἰς ὃν ἀφείλεται ἡ πρωτοβουλία, — ὁ φιλοδραματικὸς «Αἰσχύλος» καὶ ὁ Γυμναστικὸς τῶν «Φιλῶθλων», διαπνεόμενοι ὑπὸ τοῦ θερμοῦ πόθου νὰ προσέλθωσι κατὰ τὸ ἐνὸν ἀρωγοὶ εἰς τοὺς δεινοπαθοῦντας ἀδελφούς ἡμῶν, τοὺς πρόσφυγας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας, ἐξελέξαντο δωδεκαμελὴ Ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῶν κ. κ. Κ. Πηλαδάκη, Ἰ Παππά, Κ. Ν. Κωνσταντινίδου, Σ. Διδιεράτου τῆς «Νέας Ζωῆς», Κ. Δημητριάδου, Ἀ Ζερβοῦ, Κ. Ξανθοπούλου, Ν. Χατζηνικολῆ τοῦ «Αἰσχύλου», Β. Σαράντη, Ἀ. Σαραπατᾶ, Β. Ἰακωβίδου, Γ. Ἀρχοντοῦλη τῶν «Φιλῶθλων», ὑπὸ τὴν Ἐπίτιμον Προεδρείαν τοῦ κ. Ἀντωνίου Ἐ. Μπενάκη πρὸς διοργάνωσιν μεγάλης ἀπογευματινῆς καὶ νυκτερινῆς ἑορτῆς ὀρθοδοξομένης τὴν Κυριακὴν 10/23 Σεπτεμβρίου ἐν τῷ Καζίνῳ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου εὐγενῶς παραχωρηθέντι ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Νούγκοβιτς.

Τῆς ἑορτῆς θὰ συμμετάσχουν, εὐγενῶς προσφερόμεναι, Ἡ Ἑλληνικὴ Φιλαρμονικὴ, ἡ Μανδολινάτα τοῦ κ. Κουόμο καὶ ἡ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ διαπρεποῦς καλλιτέχνου μας κ. Κ. Νικολάου χοροφῶα.

ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

10/23 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ

ΚΑΙ

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΕΟΡΤΗ

ΕΝ ΤΩ ΚΑΖΙΝΩ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

ΤΗΣ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ